

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. LI. De Confessarii Scientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

C A P . L I .

DE CONFESSARIIS SCIENTIA.

S. Hæc diuina Sapientia cum vniuersis Clericis sit
utilessima & honorificentissima, Confessario
tamen & Ecclesiastæ est pernecessaria. Ea Confessario ^{Quæ quan-}
^{taq; confes-}
doctrina necessaria est. i. vt nodos conscientiae noue-
^{sario neceſſa}
rit expedire. Concil. Coloniense. c. 33. Magnopere ne-
ria scientia:
cessarium iudicamus, vt Sacerdos, qui à confessionibus est, sit
integer, eruditus, ac silentii tenax. Alioqui, si ad quæstum in- ^{Vitia mali}
tentus sit, si ad malum sollicitet, si curiosior explorator sit, si confessari.
pertinacibus blandiatur, si intricatam conscientiam extricare
nesciat, si deniq; vel ebriosus, vel iracundus, vel leuis, secreti mi-
nime tenax, dissipandis magis, quam pascendis ouibus videbi-
^{Quomodo}
tur idoneus. S. August. de pœnit. dist. 6. c. 1. Diligens inquisi-
tor & subtilis investigator sapienter, & quasi astutè interroget
à peccatore, q; forte ignorat, vel verecundia velit occultare. Co-
gnito itaq; crimine varietates eius non dubitet inuestigare, &
locum, & tempus, &c. Quibus cognitis, adsit benevolus, paratus
erigere, & secum onus portare. Habeat dulcedinem in affectione,
pietatem in alterius criminis discretionem in varietate. Adiu-
uet confidentem in orando eleemosynas dando, & cetera bona
pro eo faciendo; semper eum iuuet leniendo, consolando, spem
promittendo, &c. cum opus fuerit, etiam increpando, &c.

S. 2. Ut peccati naturam & speciem benè cognoscatur, tradit Sexta Synodus can. 102. quem vide. Oportet peccati &
tet, ait, qui facultatem absoluendi, & ligandi à Deo receperunt ^{confidentie},
peccati qualitatem speculentur, peccatoris promptitudinem ad ^{speculando,}
reversionem, &c. non enim simplex, est peccati morbus, sed va-
rius, & multiformis, &c. Oportet attenērimari, qualiter affe-
ctus sit qui peccauit; an ad salutem inclinet, an contra moribus,
quibus assuevit, familiariter aduersus se agritudinem prouocet
inspicere, &c. Sexcentis oculis, ait S. Chr. l. 2. de Sacerd. Sa-
cerdos inspiciat habitum peccatoris.

S. 3. Ut aptum nouerit peccatis adhibere remedii.

Z z

um.

Vt eniq; morbo ita Specieato propria um. Sexta Synodus can. 102. Concil. Wormac. Sacerdos sit discretus & cautus, vt more periti medici infus facienda me vinum & oleum vulneribus sauciatis, diligenter inquac; diuina San. peccatoris circumstantias, & peccati. Ex quibus prudenter etiam Prosp. liget, quale debeat ei præbere consilium, & eiusmodi reuelationib; & de vita adhibere, diuersis experimentis utendo ad saluandum agnitus contemp. c. 1.

Caveat autem omnini, ne verbo, vel signo, aut alio quoniam nullaratio aliquatenus prodat peccatorem; sed, si prudentiori consilium ne peccatum querit illud absq; vlla expressione persona & cautè requirat. in confessio niam, qui peccarum, &c.

ne congruus §. 4. In modo tractandi pœnitentem. Suidas manifestan- ta S. Chrys. Non eodem modo, ab eo, qui praefit, tractandus.

omnes; cum ne medici quidem sit eadem medicamenta igni Qua confusis omnibus propinare, neq; gubernatoris eundē tenere cursum ratione tra- tis reflantibus. Deinde cogitate, qualem eum esse deceat, quia blandus, tate tempestati, tot procellis & fluctibus obſſtere oporteat, nam grauem eum esse decet, & non insolentem, & formidabilem, & imperiosum, & sociabilem, & incorruptum, & seruantem & humilem, & inuictum, & hilarem & mansuetum, qui hec facile certamina conjecturasit. Itaq; homo candide mus, & cordatus cauere debet, ne vel ipſe aduletur aliū, vel alii lari ſibi alios patiatur, vt nec arrogans sit, nec adulern, ſed q; nimium eſt in vtroq; malo caueat. Itaq; liber ſit, ne ad concus maciam declinet, aut ſeruilem in modum ſe abiciat. Et S. Th. opusc. 65. c. 4. Habeat Sacerdos orarium, ſive ſolam, quam communicat aliquem, &c. & debet in porreſtione Sacramenti Eucharistie facere ſignum crucis cum ipſa hofitia in facie impenitentis, dicens: Corpus & ſanguis Domini noſtri Iesu Christi feruet & cuſtodiāt te in vitam eternam. Cum vero porreſtationem, dicit: In nomine Domini noſtri Iesu Christi, quam purum vinum cum aqua, & non ſanguis.

Praefat ex- §. 5. In pœnitentia imponenda. S. Chrys. Super c. 1. guam pœna Matt. hom. 43. & habetur 26. q. 7. c. Allegat. Si ergo iniungere, quam iuslo modicam pœnitentiam imponentes, non melius eſt, propterea maiorem. Sericordiam reddere rationem, quam propter crudelitatem & fa-

cumbe pænitentem, ejusmodi enim defectus expiatorio
igne suppletur. dist. 25. c. Qualis. Et S. Th. opus c. 65. c. 4.
Conc. Trid. sels. 14. c. 8. Debent Sacerdotes Domini, quan-
tum spiritus & prudentia suggesterit, pro qualitate criminum,
& pænitentium facultate salutares & convenientes satisfactiones iniungere; ne, si forte peccatis conniveant, & indulgentius
cum pænitentibus agant, lenissima quadam opera pro grauiſti-
mi delictis iniungendo aliorum peccatorum participes efficien-
tur. Habeant a. præ oculis, ut satisfactio, quam imponunt, non
sit tantum ad nouæ vite custodiam, & infirmitatis medicamen-
sas & indul-
tum; sed etiam ad præteriorum peccatorum vindictam & casti-
gens confes-
gationem: nam claves Sacerdotum non ad soluendam tantum, sariu aliena
sed ad ligandum concessas, etiam antiqui Patres & credunt, & culpa sit reus
edocent, & S. Hier. de pænit. d. 1. c. eod. 2. 6. q. 7. c. tempora. c. de
his vero. c. pænitentibus. Mensuram temporis in agenda pænitentia,
ideo non satis aperte prefigunt canones pro unoquodq. criminis
ve de singulis dicant, qualiter vnumquodq. emendandum sit, sed
magis in arbitrio Sacerdotis relinquendum statuunt. Quia apud Pluris Deus
Deu non tam valet mensura temporis, quam doloris; nec abstinentia rationis magni-
tantia ciborum, quam mortificatio vitiorum propter ipsa tempora tundine, quam
pænitentie profide, & conuersatione pænitentium abbrevianda, temporis in
precipiunt, & pro negligientia prolatanda. Theodor. in Pænit. agenda pæni-
tem. lon. 26. q. 7. c. 1. Ab infirmis in periculo mortis positis per Presbyteros
pura inquirenda est confessio peccatorum: non tamen illis impo-
nenda quantitas pænitentia, sed innotescenda, & cum amicorum Moribundie
orationib. & eleemosynarum studiis pondus pænitentiae subleva quo iniun-
dum; &, si forte migrauerint, ne obligati à communione & con- genda mode
sortio venientiant alieni. Et V. Beda de tabernac. l. 2. c. 2. Cilici- pænitentia.
um. habitus pænitentium, Psalmista teste, qui dicit: Ego autem,
cum mihi molesti essent, induebam me calicio, hoc est, habitu pæ-
nitentiae & humilitatis, quo furorem persequentium aut leuius
sufferrem placidus, aut etiam mitigarem assumpsi, &c.

§. 6. In silentio seruando cautissimus sit. Prover. 25
Sicut vrbs patens, & absq. murorum ambitu, ita vir, qui non
potest in loquendo cohibere spiritum suum. Recte Quidius:

Eximia est virtus praestare silentia rebus.

Verum in Sacerdote confessario silentium non mea virtus, sed & suprema necessitas est, nisi & salutem perdere & grauissimas ab Ecclesia penas sustinere velnam. Præsbyter peccata reuelans & ab officio deponens & in Monasterium ad perpetuam & seueram penitentiam agendum detrudendus. Ita S. Greg. de Po-

nitentia. d. 7. c. 2. Sacerdos ante omnia caueat, ne de his qui Quomodo tam confitentur peccata sua, alicui recitet, quod ea confessus est, in cito confiteatur propinquis, non extraneis, neq; (quod absit) pro aliquo scandali eius casu do. nam si hoc fecerit, deponatur, & omnibus diebus vita sua ignorior consuli miniosus peregrinando perget. Et rursum: Caeat omnius sacerdos, ne verbo aut signo, aut alio quoque modo aliquatenus prædat peccatorem: sed si prudentiore consilio indigerit, illud ab illa expressione persona cautè requirat. Quoniam quicquam in penitentiali iudicio sibi detectum præsumperit reuelare, non solum à sacerdotali officio deponendum decernimus: Verum iam ad agendum perpetuam penitentiam in arctum monasterium detrudendum. Innocent. III. de penit. & remiss. Omnis utriusque sexus. S. Leo epist. 80. dist. 6. c. Sacerdot. Concil. Wormatiense c. 7.

C A P. LII.

CONFESIONES EXCIPIENDI ACTUS
& usus.

Qualia à confessario habendus qui ad illum accedit. § **C**ogitare debet confessarius eum qui ad se accedit veluti hospitem, qui aberrauerit à via regula reum, & vinculis adstrictum, vel agrotum, scutum, vel curuum, qui à Deo mittatur ad se, ut eius excepiente pera in viam rectam reuocetur, exoluatur, & sanctus confessionis. § Magni refert confessarium ex animo, & cum munus bene quadam propensione suo muneri operam dare, de præsbyter af illius dignitate, ut par est, altè sentire, quam ad rem faciatur, quae illi consideranda.

Primo